

Kurc, Andrzej

Słowo najpiękniejsze

Przegląd Pruszkowski nr 1, 149

2009

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Słowo najpiękniejsze

Dokarmiła Cię swą miłością
Kiedy w domu chleba zabrakło
Obdarzała swą mądrością
Dając Ci swej wiary światło
Otułała z wielką troską
Abyś nie miał gorzkich snów.
Matka! Słowo najpiękniejsze
Z wszystkich znanych w świecie słów.

Jeszcze czujesz ciepło Jej rąk
Kiedy głaszczesz zboląłą Twą głowę
Gdzieś z zaświatów jak najlepszy lekarz
Wciąż miłośnie dba o Twoje zdrowie.
I tęsknić zaczynasz ogromnie
Do jej dobrych pouczeń i rad
Gdy cierpliwie tłumaczyła Tobie
Jak masz wchodzić w dorosłości świat.

Choć minęło tyle już lat
Choć odeszła cichutko do Boga
W trudnych chwilach pojmujesz najlepiej
Smak dzieciństwa. Wspominasz od nowa.
I już wiesz dlaczego najczęściej
W ustach dziecka co mówić zaczyna
Słowo – Mama – pierwsze się pojawia
Bo najszczerza jest miłość matczyzna!